

Adéu als renovadors

«**Garcia Miralles** va ser qui va impedir, en el congrés d'Alacant, que allò que alguns denominaven en aquell moment *corrent renovador*, format principalment per ell mateix, **Cebrià Ciscar** i **Felipe Guardiola**, amb el suport d'homes clau com ara **Antoni Asuncion**, **Paco Solsona** i **Ricard Pérez Casado**, arribara a constituir-se clarament com una alternativa a l'actual secretari general del partit, **Joan Lerma**. En l'últim moment, més que no falses històries sobre la intervenció de Madrid, el pacte es va trencar perquè **Antonio Garcia Miralles** no ho va veure clar i va fer marxa enrere».

Són paraules d'un militant socialista no adscrit a cap dels corrents que ara divideix l'*oficialista* del PSPV, és a dir, el sector majoritari que aprovarà en el pròxim Congrés Federal Socialista —el XXI— la ponència marc del partit, fora del qual només s'alça tímidament i sense el seu líder estatal —**Pablo Castellano**—, Izquierda Socialista, constituït com a corrent i que al País Valencià manté encara una certa força.

Després d'aquell intent frustrat, vingué una vertadera *debacle* per a l'*orquestra* dels renovadors, com també se'ls coneixia en aquells moments. D'una banda, **Felipe Guardiola**, actual portaveu socialista a les Corts valencianes, va xocar contra el sector *lermista* del partit, davant el qual va demostrar que la seua força en les comarques del Nord del país era més aviat escassa. Abans de les anteriors eleccions generals i de cara a confeccionar les llistes, dos membres de la *fontaneria* del partit, és a dir, dels homes que treballen colze amb colze des de la seu del PSPV a València, o en les institucions pròximes al secretari general, **Joaquim Puig** i **Ernest Nabàs**, van preparar i van dur a cap una destacada *operació neteja*, que anul·là del tot qualsevol antiga vel·leïtat *renovadora* a Castelló. Com a resultat, **Francesc Solsona**, president de la Diputació en aquells moments, va ensopegar amb serioses dificultats per tornar a ser elegit i només ho va aconseguir perdent absolutament tota la força per actuar de per lliure.

D'altra banda, l'alcalde de València, **Ricard Pérez Casado**, corria la mateixa sort. Després del procés de confecció de la seua llista per a les eleccions municipals, hagué de cedir davant els homes del secretari general del partit en les agrupacions de la ciutat, on ell

A Alacant van actuar conjuntament aplegats sota la denominació «renovadors». Ara han fet pinya al voltant de Cebrià Ciscar, que ha marcat clarament ja la seua alternativa. Entre ell i Joan Lerma, dos barons i un corrent esmolen pactes.

J. Castelló

encara manté la secretaria general comarcal, i va pactar-ne finalment una que suposava la seua pràctica anul·lació política. Els homes de l'alcalde, després de les eleccions municipals, ja no existeixen a València. Ell mateix ha anunciat que no es presentarà a les pròximes eleccions i les seues darreres actuacions el defineixen com un home més inclòs en el sector *lermista* del partit.

Finalment, la cauta maniobra d'**Antonio Garcia Miralles** li ha permès un marge de descans. L'actual president de les Corts valencianes controla encara un ampli i majoritari percentatge en les comarques d'on és originari: el sud valencià, però aquella estratègia, que li va valer la desconfiança dels altres sectors *renovadors*, ha suposat que na-

Joan Lerma: «netejar draps bruts portes endins».

Cebrià Ciscar, sol, però amb partidaris inqüestionables.

de contínuament entre dues aigües i, alhora, ha permés un gir radical en la situació interna del socialisme valencià.

Dos líders i distints barons

Després d'aquell fracàs, l'*oficialisme* valencià alternatiu a l'actual secretari general va deixar de ser una estranya barreja d'interessos comarcals. Cebrià Ciscar, actual vice-president del partit i conseller de Cultura del govern que presideix Joan Lerma, va optar per fer-s'ho tot sol amb alguns partidaris inqüestionables —com ara Antoni Asuncion, president de la Diputació de València—. I va començar a jugar fort teixint al seu voltant una llista de fidelitats que van molt més enllà de l'Horta Sud, comarca on compta amb més del 80 per cent de la militància.

El nerviosisme que ha despertat aquesta *estructuració* del ciscarisme arreu del país, però sobretot en les comarques centrals i amb una certa efectivitat en la ciutat de València, on ha recuperat part de l'antiga influència de l'alcalde en les distintes agrupacions, es va concretar simbòlicament a partir de l'estiu passat. El diari *Las Provincias*, que els observadors polítics de la ciutat identifiquen en els últims mesos amb les tesis *lermistes*, va començar una dura campanya contra l'*abús del poder institucional* que Cebrià Ciscar i Antoni Asuncion possibiliten des de la Conselleria de Cultura i, sobretot, segons el rotatiu, des de la Diputació de València. Les denúncies de *compra de fidelitats*, a través de llargues llistes de càrrecs polítics nomenats en *compensació per passats i futurs serveis prestats*, es van multiplicar durant algunes setmanes.

Els partidaris polítics del conseller Ciscar van denunciar en repetides oca-

sions una maniobra que, al remat, «l'única cosa que fa es perjudicar les institucions valencianes i embrutar la imatge dels socialistes que les gestionen». «Tot això —comentaven— no deixa d'atacar el mateix partit i diu molt de les persones que, des de dins el PSPV, les llancen a una premsa obertament reaccionària».

Malgrat que el mateix secretari general del partit, Joan Lerma, ha instat a «netejar els draps bruts dels distintes corrents portes endins», aquesta campanya ha augmentat amb la tria dels delegats valencians que aniran al congrés de Madrid. Durant el darrer cap de setmana, el mateix rotatiu, *Las Provincias*, descobria una maniobra des de la fontaneria del PSPV per contrares-

Forces diverses, fonts distintes

Delegats del País Valencià: 119 (19 per cent del total)

Distribució per sectors i corrents

	Lerma	Ciscar	G. Miralles	Blasco	Iz. Socialista
Castelló (15)	12	2	—	—	1
València (71)	18	30	—	12	11
Alacant (33)	8	2	22	—	1
Total (119)	38	34	22	12	13

Total: 119
Lerma: 52
Ciscar: 20
G. Miralles: 22
Blasco: 13
Iz. Socialista: 12

Total: 119
Lerma: 35
Ciscar: 24
Indecisos: 12
G. Miralles: 22
Blasco: 12
Iz. Socialista: 14

Fonts pertanyents al sector lermista.

Fonts pertanyents al corrent Iz. Socialista.

Vicent Garcés, del corrent Izquierda Socialista.

tar la creixent influència de Cebrià Ciscar, maniobra «que podria incloure la seua substitució com a conseller de Cultura», extrem desmentit l'endemà per instàncies oficials del PSPV.

Diumenge, *El País*, relatava la intervenció en distintes empreses de Miquel Ribas, secretari de finances del PSOE, fontaner secular, que ha sorprès tot-hom presentant-se com a delegat a Madrid en la llista comarcal de Ciscar, a través d'un pacte encara fosc.

La batalla congressual va començar amb força quan fa algunes setmanes es va reunir el comitè nacional del partit per votar l'assistència al XXXI Congrés com a *delegació única*. L'abstenció propugnada per sectors pròxims a Antoni Asuncion i Cebrià Ciscar, silenciada per la nota oficial dictada als mitjans de comunicació des de la secretaria de premsa del partit, resulta ben

important. Les tesis del secretari general d'acudir-hi en delegació única van eixir avant amb prou faenes, una elevada abstenció i el vot en contra dels representants del corrent Izquierda Socialista. Els abstencionistes propugnaren el vot comarcal i una «delegació unida, no única».

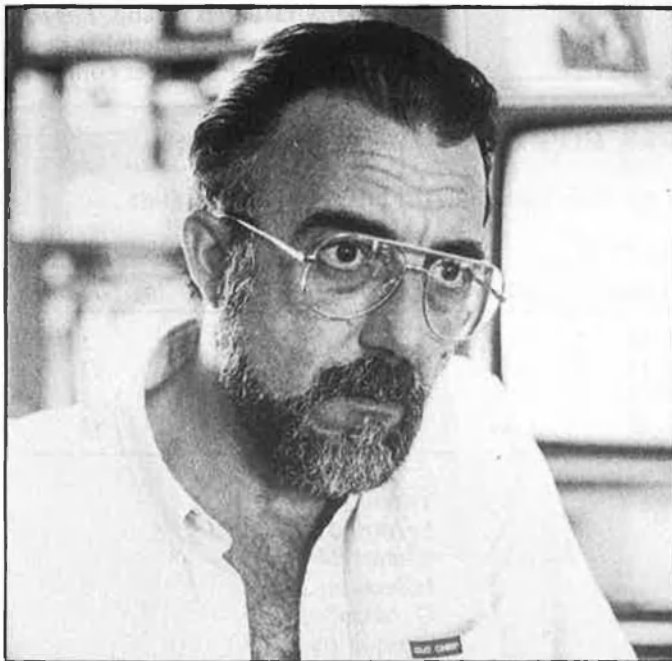
A partir d'aquell moment, els congressos comarcals on els compromissaris han votat els delegats que aniran a Madrid han augmentat les tensions encara més. Després d'aquest procés, el mapa intern del partit queda dibuixat de la següent manera: al Sud, **Garcia Miralles** compta amb una àmplia

L'altra setantena de delegats fins arribar als 119 que componen la representació valenciana naden molt segons les distintes versions. Per al ciscarisme, ells en controlen més de trenta i, el sector lermista, uns quaranta. Per al lermisme, ells en tenen més de cinquanta i **Cebrià Ciscar** no arriba a tenir-ne vint.

Izquierda Socialista assenyala que els lermistes no en fan quaranta, **Cebrià Ciscar** es fa amb una vintena, i que després en queden uns dotze d'indecisos. Aquestes fonts assenyalen, però, que molts d'aquests anirien a parar a **Ciscar** a l'hora d'una confrontació, al costat d'uns pocs més de Castelló que

dins el PSOE—, el seu suport dependria dels punts ideològics que separen els dos sectors oficials, uns punts encara poc clars i que potser encara s'entorbellaran més en la redacció de la ponència-marc del PSPV, on hi ha integrants de les dues línies. Finalment, fins ara **Joan Lerma** comptava amb el suport de la UGT, però aquesta col·laboració pot reduir-se després de l'evolució estatal del sindicat i les seues darreres afinitats amb Izquierda Socialista.

Les xifres poden canviar, les aliances poden sorprendre i els socialistes valencians donaran moltes sorpreses, d'ací a final d'any, encara, a l'opinió

Garcia Miralles, majoria al Sud, compartida amb Lerma.

Rafael Blasco, el suport del qual a Ciscar sembla indiscutible.

majoria, que reparteix amb els homes de **Joan Lerma**. Al Nord, el domini del secretari general del partit és total. En les comarques centrals, però, arriba l'embolic. **Ciscar** ha augmentat progressivament els seus partidaris i, a més, podria comptar amb el suport dels **Blasco**, que controlen totalment la seua comarca, la Ribera Alta. La ciutat de València queda en mans de **Joan Lerma**, però s'hi insinua una certa presència ciscarista, ben evident. A més, Ciscar ha arrasat l'oposició lermista en la seua comarca i ha dut en la seua llista el ministre **José Maria Maravall**. Un decantament que ha somogut la *fontaneria* del partit.

Les xifres de delegats que oferim en tres requadres a part, atenant a la procedència de la informació, oscil·len amb molta variació segons el sector que les facilita. Només en un fet coincideixen tots: el nombre de delegats de **Garcia Miralles** (22), els dels **Blasco** (13) i els d'Izquierda Socialista (13-14).

ara figuren formalment en les files lermistes.

Les mateixes fonts es sorprenen de l'avanç del corrent ciscarista i assenyalen que, si **Garcia Miralles** pacta amb **Joan Lerma**, com és previsible, els seus vots, junts als d'Izquierda Socialista, podrien ser claus en el congrés que, posteriorment al federal, se celebrarà al País Valencià. El suport del sector blasquista a **Cebrià Ciscar** sembla, per ara, indiscutible.

Arribat el congrés del PSPV, les aliances podrien canviar. **Garcia Miralles** i els **Blasco** volen dèbil el secretari general del partit, però, sobretot el primer, només faria un salt, com el que protagonitzà a Alacant, però al contrari, si estiguera segur d'una victòria ciscarista. Els vots d'Izquierda Socialista seran, en efecte, decisoris, però a Madrid ningú veu amb gust un pacte amb aquest corrent. A més, per als líders d'aquest corrent —l'únic ideològic distint a l'oficialisme que encara es mou

pública. Justament en els últims dies del 87 celebraran una assemblea de delegats on previsiblement votaran a favor de la proposta de la delegació única. Una qüestió que segons lermistes i ciscaristes no plantejarà massa problemes, però on s'haurà de decidir dos punts roents. ¿Qui encapçalarà aquesta delegació a Madrid? ¿Si entra un representant del PSPV a l'executiva federal del PSOE, com s'arribarà al consens necessari?

Després d'aquesta guerra calenta, arribarà el congrés nacional dels socialistes valencians. De nou, un procés electoral. Posteriorment, congressos comarcals. L'hivern apareix ben mogut. I les intoxicacions a la premsa es multipliquen dia a dia.

En última instància, si **Cebrià Ciscar** i **Joan Lerma** aparten peons i salten al rogle, la batalla de reines donarà molt a parlar a tots els mitjans de comunicació del país. Serà, políticament, un hivern ben dur. □